

IKAROS

Międzynarodowe Czasopismo Filatelistów

- - Internationale revue philatélique - -

- - - International review philatelic - - -

- internationale Philatelisten Zeitschrift -

SPRAWOZDANIE

Komisji, wybranej w Katowicach dnia 12 maja 1934 r. przez II Wszechpolski Zjazd Delegatów Stowarzyszeń Filatelistycznych w Polsce.

Na skutek pisemnej prośby p. Józefa Müllera, aby powołać Komisję, któraby zbadała sprawę autentyczności posiadanych i sprzedawanych przez niego znaczków tzw. wydania krakowskiego, uchwałą Zjazdu wybrana została taka Komisja w składzie następującym:

Stanisław Krzyżanowski, Toruń,

Antoni Łaszkiewicz, Warszawa,

Józef Tislowitz, Kraków.

Komisja po zapoznaniu się z treścią pism p. Józefa Müllera, wystosowanych do II Wszechpolskiego Zjazdu Delegatów Stowarzyszeń Filatelistycznych, oraz broszury wydanej przez p. Józefa Müllera, zajęła się zbadaniem następujących kwestji:

1) czy prawdą jest, że kwestjonowane znaczki p. Józefa Müllera, pochodzące z osobnego przedruku, są prawdziwe?

2) czy prawdą jest, że p. Mikstein powtórzył artykuł p. Wł. Rachmanowa p. t. „Pan Müller znów grasuje”?

3) czy p. St. Mikstein miał prawo do przedruku tego artykułu?

4) czy orzeczenia p. Miksteina co do prawdziwości znaczków wydania krakowskiego opierają się na dostatecznych podstawach i czy są uzasadnione?

Orzeczenie Komisji:

ad 1) nie,

ad 2) tak,

ad 3) tak,

ad 4) tak.

Uzasadnienie.

Ad 1). Ponieważ p. Józef Müller, mimo przedłożonego Zjazdowi pisemnego zobowiązania, odmówił przedłożenia Komisji dowodów autentyczności kwestjonowanych znaczków, a na pisemne żądanie odpowiedział również odmownie, Komisja oparła się na materiale dostępnym jej poza p. Müllerem i przesłuchała osoby zainteresowane i świadków oraz przedłożone przez nich dowody i znaczki, pochodzące bezwątpienia od p. Müllera. Komisja nie miała możliwości stwierdzenia istnienia kwestjonowanych znaczków w większych blokach, przedłożone były bowiem prze-
żnię pojedyncze znaczki, najwyżej parki, wszystkie zaopatrzone na

odwrocie znakiem głowy orla lub fascimile „Berest“. Nadruk wykonany jest:

a) na wartościach 3 hal.—1 kor. typograficznie i brzmi: „POCZTA“—romb—„POLSKA“; wysokość przedruku $8\frac{1}{2}$ — $8\frac{3}{4}$ m/m. (na znaczkach autentycznych wysokość przedruku wynosi 9— $9\frac{1}{4}$ m/m.).

b) na wartościach 2—10-koronowych litograficznie i brzmi „POCZTA“—ornament—„POLSKA“ o literach LSK odmiennego kroju, niż na znaczkach autentycznych, w tem 10 kor. na papierze o włóknach barwnych.

Komisja uważa, że p. Müller zdaje sobie dokładnie sprawę z różnicy między nadrukiem autentycznym (nazywanym przez niego „wydaniem pierwszym“) a nadrukiem kwestjonowanym co do autentyczności a opisanym powyżej (nazywanym przez niego „wydaniem drugim“), czego dowód, umieszczając osobno w swym ekspozycie na wystawie Katowickiej znaczki autentyczne, a osobno kwestjonowane oraz żądając przy sprzedaży innych cen za znaczki niewątpliwie autentyczne, a innych, dużo niższych, za znaczki kwestjonowane. Pan Müller twierdzi tylko, że to wydanie drugie wykonane „osobnym przedrukiem“ jest również urzędowe. Komisja po zapoznaniu się z treścią broszury p. Józefa Müllera uważa, że przytoczone tam dokumenty i pisma nie stanowią dowodu, że ten tzw. przez p. Müllera „osobny przedruk“ wzgl. drugie wydanie ma charakter urzędowy. W szczególności:

I. Nie zostało udowodnione, aby władza do tego upoważniona wydała polecenie wykonania tego osobnego „przedruku“. Przytoczone w broszurze twierdzenie p. Beresta, że przedruk później powtórzono, ale „tą samą matrycą“, co przy wydaniu poprzednim, jeżeli nawet odpowiada prawdzie, nie może odnosić się do znaczków kwestjonowanych p. Müllera, które, jak sam p. Müller przyznaje, wykonano „osobnym przedrukiem“, a więc inną matrycą.

II. Nie zostało stwierdzone, aby znaczki o tym „osobnym przedruku“ były kiedykolwiek sprzedawane w jakimś urzędzie pocztowym, nie twierdzi tego nawet p. Müller odnośnie do posiadanych kwestjonowanych znaczków.

III. Nie zostało stwierdzone, aby znaczki o tym odrębnym przedruku były kiedykolwiek użyte do opłacania należności pocztowych na listach lub przekazach. Mimo, że na przekazach ze skartu pochodzących— a więc na materiale bezwątpienia autentycznym—stwierdzono używanie w wielu miejscowościach Małopolski rozmaitych wartości znaczków wydania krakowskiego, to jednak nie jest dotąd znany ani jeden przekaz ze znaczkami o kwestjonowanym przedruku.

IV. Komisja zajęła się specjalnie zbadaniem prawdziwości twierdzenia p. Müllera oraz osób, rozpowszechniających kwestjonowane znaczki, jakoby „drugie wydanie“ wykonane zostało na ustne zlecenie jednego z wyższych urzędników pocztowych, w szczególności celem zaopatrzenia Muzeum Pocztowego w znaczki przedruku krakowskiego.

Muzeum Poczty i Telekomunikacji pismem Nr. Ag M. 2143 z dnia 8 sierpnia 1934 stwierdza, że Muzeum otrzymało urzędowo za pośrednictwem Ministerstwa Poczty i Telegrafów tylko następujące znaczki krakowskie, pochodzące ze zwrotów urzędowych z ekonomatów pocztowych, a mianowicie:

w czerwcu 1921 2 szt. 25/80 hal.

96 „ 15 „

w październiku 1921 160 „ 60 „

193 „ 2 kor.,

przyczem przeważnie są to znaczki uszkodzone lub zalane na odwrocie farbą drukarską i nie nadające się do normalnego użycia pocztowego.

Korzystając z zezwolenia Min. P. i T., udzielonego wymienionemu pismem, ustalone zostały komisyjnie cechy posiadanych przez Muzeum znaczków wydania krakowskiego, pochodzących ze źródeł urzędowych. Są one następujące:

Znaczki 15 i 60 hal. wykazują identyczny przedruk, wykonany formą typograficzną, obejmującą 100 nadruków. Muzeum posiada prawie kompletny arkusz 60 hal., obejmujący znaczki 1—90, 94—100, drugi blok 60 hal., obejmujący znaczki 21—82 i 91—92 i bloki znaczków 15 hal., obejmujących znaczki 1—50, 51—90 i 95—100. Nadruk wykonany jest farbą i dla każdego znaczka jest trzywierszowy: „POCZTA“ (romb) „POLSKA“ „POLSKA“ 14¹/₂ m m. Wzajemne ustawienie wyrazów „POCZTA POLSKA“ i rombu, zmienne w niewielkich granicach na różnych znaczkach arkusza, jest jednakowe na tych samych znaczkach różnych arkuszy. Z cech szczególnych wymienić należy cieńszą od normalnej literę „Z“ wyrazu „POCZTA“ na znaczkach 4, 5, 14, 15, 24, 25, 34, 35, 44, 45; uszkodzone „A“ na znaczku 30-tym, dwukropek zamiast rombu na znaczku 73.

Znaczki 25/80 hal. — 2 luźne sztuki uszkodzone z nadrukiem trzywierszowym „POCZTA POLSKA“ 25¹/₂.

Znaczki 2 Kor. — luźne sztuki częściowo uszkodzone pozatem 84 sztuk w blokach, w szczególności dwa 25 — bloki, reszta pochodzi z takich bloków zerwanych i obejmuje: 1) znaczki 1—15, 2) znaczki 1—15, 18—20 i 25. Przedruk jest litograficzny o barwie czarnej i brzmi „POCZTA“—ornament—„POLSKA“. Wysokość nadruku $9\frac{3}{4}$ m/m., długość wyrazu „POCZTA“ 15 m m., ornamentu 5³/₄ m m., „POLSKA“ 15¹/₂ m m. Cechy charakterystyczne na 8 znaczku wspomnianych 25 bloków: w literze „C“ kreska pozioma czyniąca ją podobną do „E“; na tymże znaczku górna część litery „S“.

Wobec tego, że cechy opisanych powyżej znaczków, znajdujących się w Muzeum Pocztowym, a pochodzących ze źródeł urzędowych, zgodnie są najzupełniej z ogłoszonymi drukiem wynikami badań p. Miksteina, natomiast różnią się zasadniczo od cech kwestjonowanych znaczków, pochodzących od p. Müllera, — twierdzenie p. Müllera, jakoby t. zw. drugie wydanie wzgl. „osobny przedruk“ wykonane zostało dla zaopatrzenia Muzeum w znaczki o przedruku krakowskim—nie odpowiada prawdzie.

V. Ponieważ p. Müller na poparcie twierdzenia, że kwestjonowany przedruk jest autentyczny, powołuje się na uchwały Komisji dyscyplinarnej Dyrekcji P. i T. w Krakowie, oraz Sądu Okręgowego w Krakowie, Komisja stwierdza na podstawie ogłoszonych przez p. Müllera w broszurze (str. 18, 19, 20, 33, 34) odpisów odnośnych dokumentów, że:

a) Komisja dyscyplinarna Dyrekcji P. i T. w Krakowie nie zajmowała się zupełnie kwestją autentyczności przedruków i żadnego orzeczenia w tej sprawie nie wydała.

b) Znawcy, przesłuchani w toku dochodzeń, prowadzonych przez Sąd Okręgowy Karny w Krakowie, opinii w tej kwestji również nie wydali, ograniczając się do stwierdzenia, że marki austriackie, które użyto do przedruku (a nie sam przedruk), są niewątpliwie oryginalne, oświadczając zaś odnośnie do przedruku tylko, że przedruk wykonano tym krokiem czcionek i takim składem druku, jakim uskuteczcono przedruk urzędowy. Znawcy stwierdzili—o co w danym przewodzie sądowym głównie chodziło,—że Skarb Państwa nie ponosiłby żadnej szkody nawet jeżeli nadruk nie byłby urzędowy, lecz prywatny, o ile tylko przedrukowane znaczki byłyby autentyczne, zaznaczając, że w wypadku sfałszowanego przedruku (znawcy zatem tego nie wykluczali) możnaby mówić tylko o pokrzywdzeniu zbieraczy, lecz nie Skarbu Państwa.

Zważywszy wszystko powyższe, Komisja doszła do przekonania, że znaczki, określane przez p. Müllera, jako wydanie drugie a charakteryzujące się przy przedruku typograficznym wysokością nadruku $8\frac{1}{2}$ — $8\frac{3}{4}$ mm., a przy przedruku litograficznym odmiennym kształtem liter L. S. K., należy traktować jako falsyfikaty. Przestrzegając o powyższym stowarzyszenia filatelistyczne w Polsce, Komisja apeluje do posiadaczy tych znaczków, ażeby, sprzedając lub w inny sposób je rozpowszechniając, opatrywali je stemplem lub napisem „Falszyfikat”.

Ad 2). Wspomniany artykuł istotnie został powtórzony przez Prof. Miksteina na łamach „Il. Kurjera Filatelistycznego”.

Ad 3). Nie uważając się za kompetentną do wydania prawnej opinii w tej sprawie, Komisja jest zdania, że każdemu wolno ogłaszać, względnie powtarzać ogłoszone już poprzednio artykuły, za prawdziwość których autor ponosi naturalnie odpowiedzialność prawną. Temu, który artykułem czuje się pokrzywdzony, prawo daje możność dochodzenia swej krzywdy. Prof. Mikstein, omawiając w swej pracy o przedruku krakowskim zarówno oryginały jak i falsyfikaty, nie mógł, chcąc być wyczerpującym, pominąć milczeniem artykułu p. Rachmanowa „Pan Müller znów grasuje”; tembardziej, że po ukazaniu się artykułu p. Rachmanowa, żadna sprawa przeciw niemu nie została wdrożona.

Ad 4). Metody badań, stosowane przez Prof. Miksteina, opierają się na podstawach ścisłych i są dostępne do sprawdzenia dla każdego filatelisty, obznajmionego z użyciem lupy i miarki. Przecistawiając tym obiektywnym metodom swą subiektywną krytykę, p. Müller nie wnosi w swem podaniu ani w swej broszurze nowego materiału rzeczowego, ograniczając się do kazuistyki i osobistych wycieczek pod adresem szeregu osób. Badanie znaczków, znajdujących się w Muzeum Poczty i Telekomunikacji, a pochodzących ze źródeł urzędowych, pokrywa się całkowicie z ogłoszonymi drukiem wynikami badań prof. Miksteina, a stoi w jaskrawej sprzeczności z tem wszystkim, co pisał w swej broszurze lub ustnie twierdził p. Müller.

(—) S. Krzyżanowski.

(—) J. Tislowitz.

(—) A. Łaszkiewicz.

Dnia 5.XI. 1934 r.

Mgr. A. Kohane (Kraków).

Znaczki wydane dla Polskiego Urzędu Poczтового w Gdańsku i ich falsyfikaty.

Znaczki polskie z przedrukiem „Port Gdańsk” bywają bardzo często fałszowane, a przyczyny tego są rozmaite. Z jednej strony prymitywność nadruku i niebywała taniość materiału bezprzedrukowego (przynajmniej stemplowanego), a popularność a nawet i rzadkość niektórych wartości z drugiej strony, czyni ze znaczków polskich z przedrukiem „Port Gdańsk” dział jakby stworzony dla fałszerzy. To też w chwili obecnej na rynku polskim krąży szereg bardziej lub mniej udanych falsyfikatów. Artykuł niniejszy chciałem poświęcić właśnie walce przeciw tym falsyfikatom, przez podanie pewnych cech charakterystycznych, po którychby i laik mógł odróżnić falsyfikaty od oryginałów. Tymczasem okazało się, że do dziś nie istnieje wyczerpujące opracowanie tych znaczków, a literatura przezemnie niżej cytowana ujmuje sprawę tę tylko szkicowo, a nieraz i mylnie. Wobec czego rozszerzyłem ramy mej pracy, w której omówię tak wydania oficjalne, jak też i ich falsyfikaty, w chronologicznym porządku ich emisji.

Do rys. I. Typy nadruków:	1	2	3	4	5
Wysokość nadruków	7.1	8.1	8.8	8.3	7.4
Wysokość liter nadruku	3	3.2	3.4	3.3	2.8
Odstęp między „Port” a „Gdańsk”	1.1	1.7	2	1.7	1.8
Grubość liter nadruku	0.6	0.9	0.8	0.8	0.7
Znaczki przedrukowane	I wydanie: 1—50 gr. z orłem II wydanie: 5, 10 gr. nieretuszowane	II wydanie: 15 gr. nieretuszowane	III wydanie: 5—20 gr. „wido- kowe” 25 gr. z J. Piłsudskim	IV wydanie: 10 gr. widerok [biała gu- ma] i 1 zł. pion. prążk.	V wydanie: 5—25 gr. mały format.

**PORT
GDAŃSK**

1

**PORT
GDAŃSK**

5

**PORT PORT PORT
GDAŃSK GDAŃSK GDAŃSK**

2

3

4

Rys. 1. Porównawcze zestawienie nadruków I—V wydania.

I wydanie obejmuje 11 wartości wydania z orłem (od 1—50 gr) z przedrukiem „Port Gdańsk” t. zw. „cienkim” (gdyż grubość liter wynosi tylko 0,6 mm), *) o wysokości nadruku 7,1 mm., przyczem wysokość poszczególnych liter wynosi 3 mm., a odstęp między wyrazem „Port”, a wyrazem „Gdańsk” 1,1 mm. Dla tego wydania drukowano **specjalny nakład**.

*) Zwracam uwagę, że przy podanych w mej pracy wymiarach, granica błędu wynosi 0,1 mm. Dokładniejsze pomiary są niemożliwe, choćby ze względu na to, że kontury poszczególnych liter są często zatarte i nieostre.

a nie użyto zapasów znaczków obiegowych polskich. Dlatego też znaczki te odbiegają nieco od beznadrukowych z orłem (obowiązujących wówczas w Polsce) tak w barwie jak i w papierze. Poza tym należy, że znaczki te wyszły **tylko w ząbkowaniu grzebieniowym 11'**. Znaczki te zamówione zostały przez Min. P. i T. dnia 5 stycznia 1925 roku, a ukazały się (wedle Michla) 17.1. 1925 r. Nakład wynosi 500.000 sztuk każdej wartości. Wszystkie wartości istnieją na papierze cienkim i grubym, znaczek 10-cio groszowy zaś też na papierze b. cienkim.

Falsyfikaty. Ze względu na prymitywność nadruku i taniość materiału bezprzedrukowego istnieje wielka ilość falsyfikatów, których odbitek reprodukcować tu nie będę, ze względu na to, że ciągle ukazują się nowe fałszerstwa, tak że wszystkich omówić nie można. Gdybym zaś ograniczył się do reprodukcji niektórych fałszerstw, zmyliłoby to czytelnika, skierowując mimowoli jego uwagę tylko na reprodukowane falsyfikaty. Zresztą podając dokładne wymiary nadruku prawdziwego, tak że każdy może przez zbadanie wymiarów nadruku przekonać się o jego prawdziwości. Podam zaś szereg cech pierwszorzędnej wagi, po których dużo łatwiej (aniżeli po nadruku), będzie można falsyfikat jako taki ustalić bez względu na to, z jakiego warsztatu fałszerskiego on pochodzi.

Taką pierwszorzędną cechą rozpoznawczą jest **ząbkowanie**. Podczas gdy znaczki bezprzedrukowe (Katalog zn. polsk. Ikarosu (Ik Nr. 215—225)) mają różnorodne ząbkowania, znaczki pierwszego wydania gdańskiego znane są **tylko w ząbkowaniu grzebieniowym 11'**. Znaczki o wszelkich innych ząbkowaniach mają nadruk fałszywy. Różnice zaś tego wydania, co do papieru i barwy w stosunku do polskich znaczków „orzełkowych”, są tak minimalne, iż z trudem uchwytne tylko dla zbieracza b. doświadczonego, dysponującego wielkimi ilościami materiału i to nieużywanego obu emisyj, że nie uważam je za cechy rozpoznawcze.

Dalszą cechą rozpoznawczą jest **pieczęć pocztowa**. Dotychczas bowiem spotykałem fałszywe nadruki tylko na znaczkach stemplowanych, co łatwo da się tem wytłumaczyć, że podczas gdy setka znaczków stemplowanych, n. p. po 15 groszy wydania z orłem, kosztuje w handlu 15—20 groszy, setka nieużywanych, których prawie że w handlu nie ma, musi kosztować około 30 zł. To też fałszerze używają do przedruków znaczków stemplowanych. Wobec tego należy zwrócić uwagę na to, że prawdziwe znaczki „Port Gdańsk” mogą być skasowane tylko pieczęcią z napisem „POLSKI URZĄD POCZT. TEL. GDAŃSK Nr.”, wielko lub małoformatową. Inne stemple na prawdziwych znaczkach „Port Gdańsk”, są to kasowniki grzecznościowe wzgl. przypadkowe (n. p. stempel nadejścia przesyłki poleconej kasuje nieraz ponownie znaczek), tak że w zasadzie znaczki „Port Gdańsk” ze stemplem n. p. „Łódź” czy też „Warszawa” i t. p. są fałszywe. Fałszerze jednak naogół użyli znaczków ze stemplami: a) o nieczytelnych miejscowościach, b) z małym odcinkiem stempla i to tej części, gdzie miejscowość nie jest podana, lecz sama gwiazdka, czy też litera wzgl. liczba porządkowa, lub też miejsce jest puste, c) znajdujemy tylko kilka liter tekstu stempla. Otóż i w tych wypadkach można stwierdzić, że to nie jest pieczęć polsko-gdańska, gdyż ze względu na dość wielki tekst („POLSKI URZĄD POCZT. TEL. GDAŃSK Nr.”) cały pierścień stempla w otoku wypełniony jest napisem, tak że pustych miejsc nie ma (vide rys. 2). W wypadku zaś, gdy widoczne są jakieś litery pieczęci, należy stwierdzić, czy mogą być one częścią jakiegoś wyrazu, składającego się na tekst pieczęci o brzmieniu wyżej podanem. Poza tym zaznaczam, że znaczki „Port Gdańsk” nie mogą być skasowane kasownikiem maszynowym (linje, tekst reklamowy), a w odróżnieniu od naogół wówczas w Polsce do stempli pocztowych używanej farby wodnistej (przeważnie barwy niebieskiej, ale też i czarnej), urząd polsko-gdański

Rys. 2. Zasadnicze typy kasowników. [Szczegółowe omówienie na końcu pracy].

używał naogół specjalnego tuszu dla pieczętek metalowych, o barwie czarnej *).

Nadruków fałszywych jest cały szereg, różniących się wykonaniem, barwą nadruku i t. p. Cechą wspólną ich jest, że nie odpowiadają wymiarom nadruków prawdziwych. Naogół litery zbyt wielkie, odległości wyrazu „Port” od wyrazu „Gdańsk” zupełnie inne, aniżeli przy prawdziwych, następnie często widzimy ślady gwoźdźcia, źle zmontowanego składu drukarskiego (vide rys. 3). Bezcelność i tupet fałszerzy idzie tak daleko, że nie tylko często przedrukowują znaczki, noszące jaknajwyraźniej pieczęć „Kraków” czy też „Wilno”, lecz np. przedrukowują też wydanie pierwsze z nadrukiem, przeznaczonym dla wydania trzeciego, t. zw. „grubym”, który na znaczkach „orzełkowych” istnieć nie może (vide rys. 4). Często też do nadruku fałszerze używali farby anilinowej (!), w wodzie rozpuszczalnej. Uwagi powyższe tak co do stempla, jak i co do nadruku odnoszą się też do wszystkich wydań następnych.

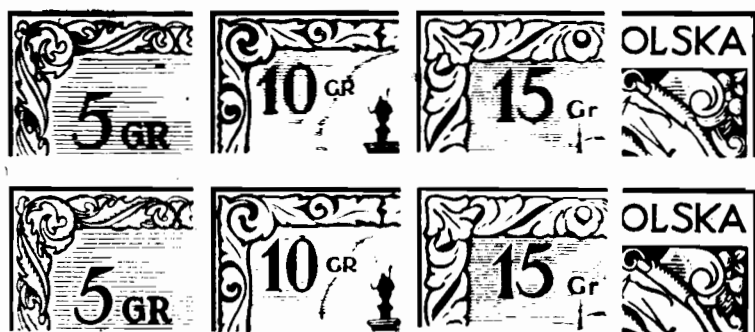
Rys. 3.

*) Tylko w ciągu listopada 1926 roku kasował Urząd Pocz. Tel. Gdańsk 1 znaczki, pieczęcią małoformatową, używając tuszu niebieskiego. Najczęściej spotykana wartość niebiesko skasowana, to znaczek 20-to groszówka wydania z orłem.

Rys. 4.

II wydanie obejmuje trzy wartości: 5, 10, i 15 gr. znaczków z widokami historycznych budowli, o cyfrach wartości **nieretuszowanych**, na grubym papierze, o ząbkowaniu grzebieniowym 11¹/₂ (lk. Nr. 239.IC — 241.IC).

239.	240.	241.	248. T. I.
245.	246.	247.	248. T. II.

Znaczek 5-cio i 10-cio groszowy z nadrukiem jak poprzednie wydanie, zaś znaczek 15-groszowy z nadrukiem **grubszym**, o wysokości 8,1 mm., przy czym wysokość poszczególnych liter wynosi 3,2 mm., odstęp między wyrazami „Port” a wyrazem „Gdańsk” wynosi 1,7 mm. Grubość liter wynosi 0,9 mm. Znaczki te zamówione zostały przez Min. P. i T. dnia 23.VI.1925 r. i wyszły w nakładzie 200,200 sztuk każdej wartości.

Falsyfikaty. Otóż nadruki prawdziwe występują tylko na znaczkach o cyfrach wartości **nieretuszowanych** (lk. Nr. 239.IC — 241.IC) i to tylko na papierze grubym o ząbkowaniu grzebieniowym 11¹/₂, podczas gdy fałszerze używają a) znaczków nieretuszowanych, na papierze grubym, o innych ząbkowaniach (lk. Nr. 239.IA, lub B. — 241.IA lub B.), b) znaczków o papierze cienkim (lk. Nr. 239.II — 241.II), c) znaczków (i to najczęściej) retu-

szowanych (lk. Nr. 245—247). Otóż nadruki drugiego wydania na wszelkich znaczkach poza lk. Nr. 239.IC — 241.IC są fałszywe. Jednak zdarza się, że fałszerz „przypadkowo” użył właściwego znaczka do nadruku, w takim wypadku należy zbadać stempel i zgodność nadruku z podanymi przez emnie wymiarami. Dalej, nieretuszowane 5-cio i 10-cio groszowe znaczki nie mogą istnieć z nadrukiem „grubym”, a 15-to groszowy nieretuszowany z nadrukiem „cienkim”, względnie z nadrukiem, przy którym odległość wyrazu „Port” od wyrazu „Gdańsk” byłaby inna, aniżeli 1,7 mm., wzgl. wysokość całego nadruku większa od 8,2 mm. Uwagi co do stempla i nadruku wydania pierwszego, odnoszą się też do wydania niniejszego. (Ciąg dalszy nastąpi.)

Konkurs 9.

Rozpisujemy Konkurs 9 na zjednanie naszemu pismu największej liczby nowych prenumeratorów. Warunki konkursu — jak w numerze poprzednim. (Szczegóły podane były w Nr. 35 „Ikarosu”. Numer ten wysyłamy po otrzymaniu 65 gr. znaczkami pocztowymi).

Rozwiązanie konkursu 8.

Wymienieni niżej PP. Prenumeratorzy zjednali po 2-ch nowych abonentów, za co otrzymują prolongatę prenumeraty o 4 miesiące:

W. Fildan-Felden za pren. Nr. 1210 1 i 1235 1 prolong. do 31.X.35
 Por. Stef. Sowa „ „ „ 1221/1 i 1246/1 „ „ 31.XII.36

Po jednym nowym abonencie zjednali następujący PP. Prenumeratorzy, za co otrzymują prolongatę prenumeraty o 2 miesiące:

Al. Celle za pren. Nr. 1242/1 prolong. do 31.XII.35
 M. Haydzicki „ „ „ 1266 1 „ „ „
 R. Siła-Nowicki „ „ „ 1244/1 „ „ 30.VI.36.

26. Nowi zbieracze.

Nouveaux Membres — New Members — Neue Mitglieder.

Dalszy ciąg listy zbieraczy, oraz odnowienie prenumeraty, zmiany adresów, treści.

W rubryce „Nowi Zbieracze” umieszczamy tylko tych zbieraczy, którzy wyrażają życzenie co do zamiany (podług „code”), samych zaś tylko prenumeratorów będziemy wykazywali w tej rubryce wyłącznie na żądanie z ich strony.

Suite à la liste des Adhérents.

Supplement — Nachtrag. Renouvellements — Renewals — Erneuerungen. Changement d'adresse ou de desiderata — Modifications — Abänderungen.

Dwie liczby, umieszczone w końcu każdego zgłoszenia, wskazują termin ukończenia prenumeraty. — Na przykład: 4-35 — kwiecień 1935 r.

Les 2 nombre qu'on voit la fin de chaque adresse indiquent la date de la fin de leur abonnement. — Exemple: 4-35 — fin avril 1935.

The 2 nombres, at the end of each address show the time when membership expired. — So I see: 4-35 — means april 1935.

Die 2 Zahlen am Schluss jeder Adresse geben die Zeit an, wann die Mitgliedschaft abgelaufen. — z. B.: 4-35. — April 1935.

Zmiana adresu, treści lub powtórzenie życzeń w rubryce „Nowi zbieracze“ wynosi każdorazowo 50 gr.

1. Polska—Pologne.

667. **Ryszard Kluge**, Białystok, Koszykowa 1. A: 1, 3, 10, 13, 17, 19, 20. C: 70-74, 78. 10-35.
738. **Władysław Precel**, Białystok, ul. Dąbrowskiego 2. A: 1, 3, 5-6, 8-13, 20. C: 70, 71, 73, 74. H. 2-36.
831. **Adolf Bednarski**, Kraków 1, Poste-restante. A: 1-3, 5a-6, 8-10, 12 od 500-2000 szt. 11, daję polskie, 20, 19. C: 70, 73, 74. H. F. 8-35.
842. **Kpt. Kazimierz Jania**, Kraków 13, 5 Baon Saper. A: 1-4, 11, 19, 20, 24. C: 70, 73, 74. F. 10-35.
843. **Edward Kanigowski**, Warszawa-Praga, Łochowska 18, m. 14. A: 1-3, 19, 20. C: 70, 71, 73, 74. 12-35.
847. **Aleksander Bladée**, Sambor, Kopernika 16. A: 1-3, 5-6, 9-11, 19, 20, 22-24. C: 70, 73. D.G.H. 10-35.
849. **Marjan Majchrzak**, Warszawa, Pańska 51 83. A: 1, 3, 5-6, 8-12, 19, 20. C: 70, 73. D. 10-36.
877. **Ryszard Zamkiewicz**, Lwów. ul. Źródlana 27/1. A: 1, 3, 5b, 9, 10, 20, C: 70—73, 82. 10-35.
890. **Por. Józef Lipart**, Inowrocław. 6-go Stycznia Nr. 5. E. A: 1-3, 5-10, 17, 19, 20, 25. C: 70, 73, 74. 12-35.
1008. **Józef Żuske**, Krotoszyn, Kaliska 47. A: 1, 3-12, 19, 20, 23. C: 70-73, F. Najchętniej zamieniam znaczki w ilościach 25-100 szt. różnych. 2-36.
1026. **Paweł Karazija**, Wilno, Wielka 2, m. 2. A: 1, 2, 4, 13, 15, 19, 20-22, 25. Również monety i medale: Litwa, Polska, starożytne (monnaies et medailles: Lithuanie, Pologne, antiques). C: 70-74, lit. G. H. 2-37.
1137. **Jan Chalecki**, Grodno, Wróblewskiego 18, m. 3. A: 2, 5b-6. C: 70, 71, 73, 74. G. 6-36.
1176. **Jan Wolanin**, Lwów, Łyczakowska 4, m. 53a. A: 1-5, 5a, 6, 9-11, 12, 19, 20, 24. C: 70, 71, 73. E. F. H. 8-35.
1198. **Izaak Szafranski**, Białystok, Białostoczańska, 27. A: 1, 3, 6, 19, 22. C: 70, 73. 8-35.
1209. **Inż. J. Holtz**, Kalisz, Al. Józefiny 21. A: 1-3, 8-10, 13, 19-22, 24. C: 70-75, 78. F. H. 12-36.
1210. **Tadeusz Dydyński**, Bydgoszcz, Izba Kontr. Rozch./II. A: tylko Polska. 12-36.
1213. **Aleksy Celle**, Łuck, al. Bolesława Chrobrego, 105. A: 1-3, 5-6, 8-13, 18-20, 24. C: 70-74. H. 10-35.

1214. **Zygmunt Dembowski**, Sporysz koło Żywca, A: 1-3, 19, 20. C: 70, 71, 73. D. E. 12-36.
1215. **Mieczysław Przemykalski**, Rzeszów, Hetmańska, 6. A: 1-3, 11, albo 19, 20. C: 70, 73. 10-35.
1216. **Maciej Fil**, Grodno, Harcerska 4. A: 1, 2, 4, 5b-6, 8, 9. H. F. 12-36.
1217. **Księgarnia „Alfa“**, Wilno, Wielka, 16. A: 1-13, 19-22. C: 70-74, 78. E. F. 10-35.
1218. **Por. Godzimir Jarosiewicz**, Tarnowskie Góry. 11 p.p. A: 1, 4, 5b-6, 19, 20. C: 70, 73. D. F. 10-35.
1219. **W. Tuszyński**, Grudziądz, Legionów, 5. A: 1-3, 5-5b, 8-12, 19-22. C: 70, 71, 73. 10-35.
1221. **Płk. Zygmunt Bezeg**, Stołpce, Baon K.O.P. A: 1-3, 11, 20. C: 70, 73. D. F. 12-36.
1224. **Kazimierz Wiśniewski**, Leszno, Pl. Kościuski 3. A: 1, 3, 5-6, 8-12, 19-24. C: 70, 73. 12-36.
1225. **Aleksander Jurczak**, Mława, Misjonarska 2. A: 7, 20-22. C: 70, 74. 12-36.
1232. **Zbyszko Kamiński**, Pakość (Pozn.) Rynek 1. A: 1-6, 20. C: 70, 71, 73. 12-36.
1233. **K. Kmicikiewicz**, Mysłowice, Przemszy 1. A: 1, 2, 4, 19, 20—gebe Polen. B: 31, 32. C: 70, 73. D. F. 12-36.
1234. **Marjan Haydzicki**, Tarnów, skrytka poczt. 60. E: 20, A: (tylko państwa słowiańskie) 1, 13, 25. B: 31, 32, 34 (types et costumes nation. sous enveloppe). C: 70-74. H. 10-35.
1235. **Edward Strecker**, Bydgoszcz, Chocimska 8, m. 1. A: tylko Polskę: 1, 2, 20, 22, 25. 12-36.
1236. **Stanisław Ziach, kpt.-pilot.**, Warszawa, Mokotów-Lotnisko, bud. 7, m. 104. A: 1-3, 19, 20. C: 70, 71, 74. E. F. 2-36.
1238. **Stanisław Malinowski**, Warszawa 21, ul. Suzina 3-85, A: 1, 2, 4, 6, 8-11a, 13, 19, 20, 24. C: 70, 74, 78. F. H. 12-36.
1239. **Eugenjusz Kania**, p-ta Skarżysko - Kamienna 2, kol. urzęd. 10, m. 10. A: 1-6, 19, 20, 22, 24. F.G.H.C.: 70, 73, 74. (Specjalizuje Polskę). 12-36.
1242. **Józef Bednarz**, Łuck, Twarda, 10. A: 1, 2, 4, 5b-6, 13, 19, 20, 24. C: 70, 73, 74. F. 12-36.
1243. **Tadeusz Brejer**, Radom, ul. Broni 4, m. 22. A: 1-3, 13, 19, 20, 24. B: 32, 41. C: 70, 71, 73, 74, 78. 12-36.
1244. **Mgr. Eugenjusz Hnatyk**, Ropeczyce, Starostwo. A: 1-3, 11, 11a, 13, 17, 19, 20, 24. H. F. 12-36.
1246. **Wacław Stasiuk**, Stołpce, skrz. poczt. 39. A: 1-3, 11, 20. C: 70, 74. F.D.H. 10-35.
1248. **Antoni Bortliczek**, kopalnia „Silesia“, Czechowice, k. Dziedzice. A: 1-3, 5, 6, 11, 12, 20. C: 70, 71, 73, czeski, F. 10-35.

1249. **Leopold A. Kfink**, Radogoszcz k/Łodzi, Szosa Zgierska 145. A: 1-3, 6, 11, 12, 22. B: 31. C: 70-73. F.H. 12-36.
1255. **Stefan Nowakowski**, p-ta Skarżysko-Kamienna 2, koł. rob. 24, m. 8. A: 1-3, 11, 20. C: 70, 73, 74. 12-36.
1258. **Zdzisław Barański**, Ostrów Pozn., Droga Wrocławska 148. A: 1-3, 5-6, 8-11, 20. C: 70, 71, 73, 74. E.F. 12-36.
1265. **Władysław Jagiello**, Kraków, Lubomirskiego 43, m. 8. A: 1, 2, 4, 6, 13, 19, 20, 24, 25. C: 70, 71, 73, 75. 10-35.
1266. **Mieczysław Kurtyka**, Bochnia, ul. Wiśnicka 1230. A: 1, 4, 5b-6, 9-13, 19-21, 23-25. C: 70, 73, 74. F. 12-36.
1268. **Stanisław Bem**, Warszawa, Sienna 61. A: Polska (l'ologne), 2, C: 70, 71, 73, 74. 10-35.
1272. **Benjamin Zasłański**, księgarnia, Wilno, Trocka 3. A: 1-3, 5, 6, 10, 11, 19, 20, 22. C: 70, 71, 73, 74. D. E.F. 4-36.
1280. **Leopold Żmudziński**, Warszawa, Krasieńskiego 10, m. 62. A: 20, 22, 1, 2, czworobloki 2, Polskę pg podręcznika Ikarosa. C: 70, 73. 12-36.

4. Belgja — Belgique.

597. **P. Provo-Nieasy**, rue de Man 5, Deurne-Anvers. A: 1-3, 5b, 6, 8-11, 12, 13, 20. B: 30. C: 71-73, 80. 10-35.

5. Bułgarja — Bulgarie.

1230. **Vassil V. Valeff**, avocat, Kazanlik. A: 1-3, 5-6, 10, 13, 20, 25, minimum 200 frs. C: 71, 74, 77, 78. H. 10-35.

8. Estonja — Estonie.

811. **Nikolai Duplevsky**, Pihkwa tän. 16, Petseri. A: 1, 2, 5b-6, 13. B: 31, 36. C: 72-74, 78. F.D. 8-35.

12. Holandja — Pays-Bas.

1054. **J. P. Adriani**, Bad-Boekelo. B: 30, 32. C: 71-73, 80, 81, latin. D. E.: journaux, magasins; spéc. corresp. en grec. 4-35.

14. Lotwa — Lettonie.

1228. **Mniznieks Francis**, Krustpils, p. t. kantoris. A: 1-3, 5, 5a, 6, 9-11, 19, 20. 23-25. B: 30-41. C: 70, 74. D. F. 10-35.

18. Rumunja — Roumanie.

1273. **Dinu Podoleanu**, rue Bogdan Voevod 16, Bacau. A: 3, 5, 5b, 6, 10, 13, 20. B: 31, 34, 39-41, C: 71, 73, 75. F. 4-35.

19. Szwajcarja — Suisse.

1160. **Anex Marcel**, station Vernier-Mapin (canton de Genève). A: 5b, 5c, 13, 21 Suisse eventuellement 20. C: 71, 73, 75. F. 6-35.

20. Szwecja — Suède.

1260. **Georg Lindman**, Blötberget. A: 6. C: 71-73. 10-35.

21. Włochy — Italie.

662. **M-lle Barbara Novelli**, Via Maggi 36, Livorno. A: 1, 2, 11, 13, 20. B: cine. C: 71, 72, 75, 77. 8-35.

22. Finlandja — Finlande.

846. **Kalevi Savolainen**, Turuntie, 31, A, 2, Helsinki. A: 1, 3-6, 10, 11, 19, 20, 23, B: 31, 32, 35, 36, 39. C: 72, 73, 84. D.E: 20 of illustrated magazines. F. Prospekt of the „Nordia-Club“ free. 10-35.

30. Argentyna — Argentine.

1275. **Juan Waldspurger**, General Paz 340, Rafaela, S. Fé. E.A: 1, 2, 4, 6, 10, 13, 24. 25. C: 71-73, 77. F.H. 4-35.

31. Brazylja — Brésil.

1276. **Bernardino Souza**, Avenida 28 de Setembro, 25 Rio de Janeiro. A: 1, 6. 2-35.

1281. **Edison da Silva Nunes**, Caixa. postal 492, Belem-Parà. A: 1-3, 5 b, 6, 10, 11a, 13, 20. C: 71, 72, 77, 83. 10-35.

32. Chili.

885. **Marko Jelić**, Casilla 14 D, Iquique. A: 1-3, 5b, -6, 10, 13, 20. C: 71-73, 75, 77. 4-35.

1227. **Italo Grossi D.**, Casilla 3553, Valparaiso. E. A: 3, 6, 11, 11a, 12, 13, 24, 25. C: 72, 75, 77, 78, 83. 10-35.

1229. **Enrique Marchant**, Amunategui 1208, Iquique. A: 1-3, 13, 20. C: 72, 77. 10-35.

38. Peru.

487. **Luis E. Bachmann**, Ayacucho 246, Ica. A: 1, 3, 5, 10, 12, 13, 20, 23, 24. C: 77. 4-35.

39. Stany Zjedn. Am. Płn.—U. S. A.

1277. **Ellis Roberts**, 33 Wright Street, Oshkosh, Wis. A: 1-3, 14, 20, 23. C: 72. 4-35.

40. Urugwaj — Uruguay.

1262. **Enrique Hernandez**, Guayaqui 3270, Montevideo. A: 1-3, 5, 5b-11, 12, 13, 20, 23-25. C: 77. F. H. 6-35.

48. Nikaragua — Nicaragua.

1261. **Reinaldo B. Rodriguez**, 4a. Calle 2a. Ave, Sur Oeste, Managua. A: 20, 21. 4-35.

63. Japonja — Japon.

647. **T. Takiura**, 9 Bakurocho Nichome, Nihonbashi-ku, Tokyo. A: 1-3, 6-8, 11, 12, 20. B: 30, 32, 36, 37, 40, 41. C: 72, 73. E. F. G. 10-35.

Tableau d'Honneur

N°				1229/32, 1277/39 [prol. d'abonn. par 4 mois].			
885/32	a	présenté		1230/5	"	"	2
757/42	"	"	"	1228/14	"	"	"
1177/14	"	"	"	1227/32	"	"	"
1185/32	"	"	"		"	"	"

OGŁOSZENIA — ANNANCES.

Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

Une annonce de cette grandeur ne coûteque ffrs. 5 — ou 3 coup. — rel. on — intern.
3 fois „ 10. — „ 6 „ „ „**En timbres-poste (usés):**

1 fois ffrs. 50. —

3 „ „ 100. —

base Yvert 1935.

Paiement d'avance.

Eine Anzeige in dieser

Grösse kostet

nur RM. 1. — oder 3 Int. Ant.-scheine

3 Mal „ 2. — „ 6 „ „ „

oder

In Briefmarken (gebr.):

1 Mal Mk. 10. —

3 „ „ 20. —

Basis Michel 1935.

Vorauskaß.

L. GROS

Casella Postale N° 1

Rivoli Torinese (Italia)

Echange t.-p. neufs, usés communs, moyens, commémoratifs, aériens, etc. avec tous pays, sur feuilles à choix ou en quantité. Base Catalogue Yvert. Je donne timbres d'Italia, tous pays à choix. Réponse dans le 3 jours de la réception. Pas d'envois inférieurs à 300 ffrs. (42-44)

Echange

timbre-poste communs avec monde entier pièce contre pièce. Minimum 5.000 — 10.000 p. (par 100 — 500 du même). Je donne Pologne. J'accepte t.-p. en bon état. Défectueux sans réponse. **V. Hermanowski.**

Editeur d'Ikaros,

Br. Pierackiego 127, **Białystok**, Pologne.**Suche Welttausch**

laut Yvert. Gebe ganze Welt, spez. Alteuropa, Alt-Deutsche Staaten, Russland, Spanien, Engl. Kol. u. s. w. **K A U F E** Russland, Randstaaten, Luxemburg, Saargebiet u. a. Luftposttausch. Bevor Zusendung bitte anzufragen, ob ich dafür Interesse habe. **G. Dalen Gilhuys, 34, van Arembergelaan, Voorburg, Holland.** (41-43)

C a m b i o

Contre 1.000—5.000 sellos medianos y communes de países americano doy igual cantidad de Polonia.

V. Hermanowski

Editor d'Ikaros.

Br. Pierackiego 127, **Białystok**, Polonia**Międzynarodowy Klub zamiany znaczków „SUOMI“****Postfach 144, Helsinki, Finlandja.**

Posiada przeszło 2700 członków w 55 krajach. Opłata roczna złotych 5. — Numer okazowy zł. 1. — Tani i jedyny w Skandynawji. Piszcie jeszcze dziś. (43-45)

Suche Tausch

mit allen Ländern. Basis Michel, Senf, Yvert oder Zumstein. Wünsche nur grössere Erstsendung. Tausche auch Stück gegen Stück. Gebe Polen fast kompl., sowie gute Europa. **Philatel. Bureau M. Markowicz, Bielsko, Sixta 3, Polen.** (42-44)

L. SCHMIEDER, artiste peintre, rue Constitution 36, **Anvers** (Belgique) échange des Tableaux contre Timbres (accepte tous les timbres en bon état et pas trop communs). Echange aussi timbres contre timbres par 5, 10, 25 et plus d'exemplaires. Tout journal reproduisant 8 fois l'annonce ci-dessus recevra après réception des No. justificatifs un petit tableau à l'huile. (41-43)